

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá otázkou, jaké právní postavení mají profesionální sportovci věnující se kolektivním sportům a rozhodčí působící v kolektivních sportech z pohledu daně z příjmů fyzických osob. Tato problematika je aktuálně živým tématem řešeným v souvislosti s nedávným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 7. 2017, č. j. 6 Afs 278/2016.

Cílem práce je analyzovat možná postavení profesionálního sportovce a rozhodčího a v závislosti na povaze tohoto statutu rozebrat varianty zdanění jejich příjmů podle příslušné právní úpravy a judikatury Nejvyššího správního soudu. Klíčová otázka zní, zda lze na sportovce a rozhodčí nahlížet jako na zaměstnance ve smyslu zákona o daních z příjmů či na osoby samostatně výdělečně činné. Dílčím cílem práce je zhodnotit, zda stávající praxe v ČR je v souladu se zněním relevantních právních předpisů, popř. navrhnout přijatelné řešení, které by reflektovalo potřeby profesionálního sportu s ohledem na současné poměry v českém sportu.

První a druhou kapitolu lze označit za teoretickou část práce, která popisuje klíčové pojmy a vymezuje předmět diplomové práce. Na tuto část navazuje analytická část zahrnující další tři kapitoly.

I přes dlouhodobě zavedenou praxi ve vnímání sportovců jako osob samostatně výdělečně činných provozující živnost či vykonávající nezávislé povolání, analýza sportovní činnosti, resp. závazkového vztahu mezi sportovcem a klubem odhalila, že tato činnost, resp. tento vztah jednoznačně vykazuje znaky závislé činnosti ve smyslu zákona o daních z příjmů. Na základě poznatků vyplývajících z rozborů jsou formulovány možné návrhy de lege ferenda, přičemž jako nejefektivnější řešení se jeví přijetí nového zvláštního zákona o sportu.

Na druhé straně analýza funkce rozhodčího ukázala, že pro splnění předpokladu nestrannosti a nezávislosti sudího je jedinou variantou vykonávání této činnosti v jedné z forem samostatné výdělečné činnosti.